

[Arentoft]

Jeg kan afvise dette forslag, og den nemmeste, hurtigste og mest korrekte måde er ved at citere pkt. 3 og pkt. 4 i fremskridtspartiets forsvarsprogram.

I pkt. 3 siger vi: »Fremskridtspartiet går ind for, at Danmark kan modtage allierede NATO-styrker allerede i en krisesituation, således at en potentiel fjende vil afholde sig fra at angribe Danmark.«

Pkt. 4: »Fremskridtspartiet går ind for, at der etableres NATO-depoter til tungt materiel til forstærkningsstyrkerne. Med den udbygning af Warszawapagtens sømilitære styrker, der er sket inden for de sidste år, især på u-bådsområdet med baser ved Murmansk, vil forstærkninger i første omgang blive fløjet ind, og skibsbåret materiel vil formentlig først kunne sejles ind i anden omgang.«

Sagen er jo den, at når vi ikke kan og måske endnu mere ikke vil yde tilstrækkeligt til at forsvare vores eget land og vores velfærdssamfund, må vi basere os på vores medlemskab af forsvarsalliancen NATO og de forstærkninger, som man vil sende os i en given situation. For vi ligger jo skidt på verdenskortet. Nu er vi kommet til at ligge lige midt imellem, og vi kan altså ikke flytte Danmark på verdenskortet.

Man kunne selvfølgelig knytte mange bemærkninger til dette her, især ved at studere bemærkningerne, som jo nok er lidt ensidigt sat op. Der er ingen grund til, at vi her starter en ny forsvarsdebat, men der er dog én ting, jeg gerne vil pege på i bemærkningerne. Det er i pkt. 6, »De aktuelle forhandlinger om nye aftaler«, hvor man siger:

»Detaljerne i aftalerne holdes hemmelige, og et flertal i folketetinget har – desværre – accepteret, at aftalerne indgås i det dulgte uden forudgående offentliggørelse af det konkrete indhold i aftalerne, uden muligheder for en offentlig debat, før beslutningerne reelt er truffet, og uden at forelægge aftalerne for folketetinget i form af lovforslag eller beslutningsforslag. Når forstærkningsaftalerne alligevel har været diskuteret i folketetinget, skyldes det, at f.eks. SF og VS har rejst forespørgsler herom.«

Ja, til det sidste kan man sige: desværre.

Men med hensyn til hemmelighedskræmmeriet, som hr. Stinus også var inde på, er det nu engang nødvendigt – og det citeres også den tidligere forsvarsminister, hr. Sø-

gaard, for – at der er visse ting, der er hemmelige.

Men der er også en anden ting, der spiller ind, og det er, at man er nødt til at tage et hensyn til de andre partnere i alliancen. Vi kan ikke blot sælge ud af hele alliancens planer, når det passer os. Vi er nødt til at tage et hensyn til vore partnere.

Herhjemme har vi repræsentativt demokrati, og der er altså visse situationer, hvor man må lade de valgte repræsentanter træffe beslutningerne; det er jo ikke alting, der går ud til folkeafstemning el.lign. i dette land. Når man spiller kort og der er givet og man skal melde, så vender man da heller ikke først kortene og viser dem til alle de andre og siger: skal vi så spille bagefter? Nej, det er der ingen der gør.

Derfor kan jeg med disse få bemærkninger klart afvise dette forslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne afvise forslaget. Man kan næsten her med et suk sige, at nu har man debatteret det meste af dagen, og vi skal snart debattere det igen. Man skal selvfølgelig have lov til at komme frem med sine synspunkter, men der skal ikke herske tvivl om kristeligt folkepartis holdning, og jeg synes også, at mange af de øvrige partier i dag har sagt meget klart, at vi er afhængige af NATO. Vi kan ikke klare os selv, og hvis vi vil, at andre skal hjælpe os, må vi først og fremmest være rede til at ofre noget selv, men også være klar til i en given situation at modtage den nødvendige bistand udefra. Hvordan den skal foregå, når krigssituationen er aktuel, tvivler jeg egentlig på at der bliver tid til så megen debat om. Men jeg tror, at det danske folk efter alle disse debatter bider mærke i, hvilken fløj her i Danmark der er så meget imod vores forbindelse med NATO, og det kunne jo godt være, at det fik en modsat virkning, nemlig at interessen og forståelsen for NATO blev større, og det vil jeg håbe på.

Albrechtsen (VS):

Jeg vil starte med at sige tak til socialistisk folkeparti og det radikale venstre for de to partiers modtagelse af dette forslag; jeg synes, det ville være ganske fortrinligt, hvis vi kunne blive enige om nogle af de ting, som